

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: L. B.**, zastoupen opatrovníci M. B., pracovníci Krajského soudu v Plzni, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 60 Az 153/2004 - 32 ze dne 13. 1. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 19. 4. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 60 Az 153/2004 - 32 ze dne 13. 1. 2005, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 677/LE - B01 - B02 - 2004 ze dne 14. 10. 2004, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byl rozsudek do vlastních rukou doručen dne 24. 1. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 7. 2. 2005. Podal-li stěžovatel kasační stížnost dne 19. 4. 2005, učinil tak po zákonem stanovené lhůtě, a tedy opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by musel

stěžovatele poučovat o povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a vyzývat jej k tomu, aby si zástupce zvolil, a aniž by musel činit další úkony související se skutečností, že stěžovatelův současný pobyt není znám. Řízení o kasační stížnosti totiž pro její opožděné podání nemohlo proběhnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu